

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4943/2021
15.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стојан Такић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Цветановић, адвокат из ..., ради исплате дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 22/21 од 09.03.2021. године, на седници одржаној 15.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 22/21 од 09.03.2021. године.

Образложење

Основни суд у Лесковцу, пресудом П 2405/18 од 22.09.2020. године, усвојио је тужбени захтев тужиоца, тако што је обавезао туженог да исплати тужиоцу на име дуга износ од 800 евра, са каматом Европске централне банке у динарској противвредности по најповољнијем курсу према коме банка у месту плаћања откупљује ефективну страну валуту у време плаћања, од дана подношења тужбе 31.10.2016. године па до коначне исплате, у року од осам дана по пријему пресуде. Обавезао је туженог да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 105.200,00 динара, у року од осам дана по пријему пресуде, а уколико их не исплати, платиће и законску затезну камату од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Виши суд у Лесковцу, пресудом Гж 22/21 од 09.03.2021. године, одбио је као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу П 2405/18 од 22.09.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ББ је благовремено лично изјавио ревизију (насловљена као „молба за ревизију пресуде“).

Врховни касациони суд је испитујући дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 2, а у вези члана 413. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), утврдио да изјављена ревизија од стране туженог ББ није дозвољена.

У ревизији (насловљеној као „молба за ревизију пресуде“) је наведено, да је подносилац ББ, улица ... бр. ... . Ревизија садржи потпис.

Одредбом члана 85. став 6. ЗПП, је прописано, да, странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат. Одредбом члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП, да, ревизија је недозвољена ако ревизија није изјављена преко пуномоћника адвоката, изузев када је странка адвокат.

Како је тужени ББ лично изјавио ревизију, као ванредни правни лек, а не посредством пуномоћника, адвоката, односно иста није изјављена од стране лица из реда адвоката, то ревизија туженог ББ није дозвољена, на основу цитираних одредби члана 85. став 6. и 410. став 2. тачка 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**